

Arrest

nr. 163 468 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 13 mei 2014 diende verzoekster een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 oktober 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 26/05/2014

U werd op 9 oktober 2014 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), in het bijzijn van een tolk Somali, van 9.05 uur tot 13.37 uur.

Uw advocaat meester Schillebeeckx Alexander was gedurende het volledige gehoor aanwezig. U werd een tweede maal gehoord door het CGVS op 20 april 2015 in het bijzijn van een tolk Somali van 14.05

uur tot 17.05 uur. Uw advocaat meester Vanhee loco meester Loobuyck was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Habr Gedir-clan (< Hawiye). U werd geboren te Hodan, Mogadishu op 1 mei 1993 en u verklaart daar uw hele leven gewoond te hebben. U woonde er met uw beide ouders en uw 3 broers. Uw vader werkte tijdens het Siad Baré regime maar sindsdien had hij geen job meer. Volgens uw verklaringen was uw moeder van de Marehan-clan (< Darod).

In 2011 werd uw oudste broer door gemaskerde mannen om een u onbekende reden om het leven gebracht. Daar hij de enige kostwinner was van het gezin diende u samen met uw moeder met een handkar samosa's te verkopen. Eind juli 2012, toen uw moeder naar het toilet was en niet bij de handkar aanwezig was, zag u een zwarte zak staan. Er waren op dat moment mensen van de regering samosa's aan het kopen aan uw kar en u zei tegen hen dat die zwarte zak verdacht was en dat u wou dit zij dit onderzochten. U verklaart dat hier mogelijk een bom zou in verstopt zijn. Dit bleek inderdaad het geval te zijn. De bom werd ontmanteld door de Oegandese militaire ontmijningsdienst die in een nabijgelegen gebouw verbleef. De volgende dag werd u opgebeld en kreeg u de boodschap dat u een ongelovige was, dat u de missie verpest had en dat u zou worden opgeblazen. De dag nadien werd u thuis door drie gemaskerde mannen geslagen en meegenomen naar een kamp van Al Shabaab. U werd opgesloten in een huis waar ook nog een aantal andere vrouwen gevangen zaten. De dag daarna werd u voor een rechtbank gebracht en ter dood veroordeeld omdat u een ongelovige was. U werd opnieuw opgesloten in de gevangenis. Toen de basis de volgende dag aangevallen werd, kon u ontsnappen. U kwam terecht in een theehuis waar u de gelegenheid kreeg om uw moeder te bellen. Uw moeder zorgde ervoor dat u bij een kennis van dezelfde clan in de wijk Dayniile, waar u zich op dat moment bevond, kon verblijven. Een eerste poging om het land te verlaten slaagde niet omdat uw moeder de smokkelaar niet kon betalen. In 2013 werd u nogmaals bedreigd door Al Shabaab en er werd u een voorstel gedaan. U diende met Amir, een lid van Al Shabaab, te trouwen of u zou alsnog de straf moeten ondergaan die eerder werd uitgesproken. U woonde bijna nog een jaar in Dayniile. Op 11 of 12 mei 2014 gaf uw moeder de papieren van het huis aan de smokkelaar zodat u Somalië kon verlaten. U reisde via een u onbekend land naar België waar u op 13 mei 2014 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (CGVS dd. 09/11/2014, p. 3 en CGVS, dd. 20/04/2015, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming

aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw beweerde Somalische nationaliteit op basis van overtuigingsstukken, noch op basis van overtuigende verklaringen aannemelijk maakt.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS dd. 9 november 2014 en het gehoor bij het CGVS dd. 20 april 2015 dat uw kennis van het Somalische clansysteem beperkt is. Zo blijkt u, gevraagd naar de meerderheidsclans in Somalië, slechts drie van deze clans te kennen nl. Hawiye, Darod en Isaaq (CGVS, dd. 20 april 2015, p. 16-17). Uit informatie van het CGVS blijkt dat de Somalische meerderheidsclans Dir, Isaaq – waarover twijfel bestaat of ze al dan niet tot de Dir behoren – Darod en Hawiye zijn. Gezien het belang van het clansysteem in de Somalische maatschappij is het uitermate vreemd dat u slechts drie van de vier meerderheidsclans blijkt te kennen. Ook wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd wat u bedoelt met de vier grote stammen binnen de 4.5-formule komt u niet verder dan te stellen dat het mogelijks Hawiye of Habr Gedir betreft (CGVS, dd. 20 april 2015, p. 17).

Als lid van de Hawiye-clan werd u gevraagd om naast enkele subclans van de Hawiye ook de Sheikhaal en de Hawadle toe te lichten. U geeft echter aan geen subclans te kennen van deze clans (CGVS, dd. 09/10/14, p. 6). Ook wanneer u de termen Dige en Samatalis, beiden subclans van Hawadle, worden voorgelegd blijkt uw kennis van de subclans van de Hawadle beperkt. Met betrekking tot Dige verklaart u immers een zanger te kennen die zo heet, maar geen stam (CGVS, dd. 09/10/2014, p. 9). Verder bleek u ook geen subclans te kennen van de Marehan, de subclan van uw moeder en man (CGVS, dd. 09/10/2014, p. 9), terwijl uit info blijkt dat de Marehanclan ten minste 20 subclans telt waarvan Mohamed, Harwarsame en Reer Dini de grootste zijn.

Tot slot is het uitermate vreemd dat u, gevraagd naar clanconflicten enkel kan verwijzen naar vroegere problemen met de Abgal, maar u blijkbaar niet op de hoogte bent van conflicten tussen de Darod en Habr Gedir in mei 2007. In het licht van uw bewering dat uw vader van de Habr Gedir en uw moeder van de Darod is kan van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van deze clanconflicten, uw familie was namelijk langs beide kanten betrokken.

Naast uw kennis over uw clan en het clansysteem in Somalië laat ook uw kennis van de machthebbers in uw regio van herkomst te wensen over. Wanneer u gevraagd werd een overzicht te geven van de machthebbers in uw district Hodan tussen het begin van de burgeroorlog en het moment van uw vertrek, komt u niet verder dan te verwijzen naar nationale leiders van de Islamitische Rechtbanken en Al Shabaab (CGVS, 09/10/14, p. 22). Ook wanneer de vraag wordt herhaald en er wordt benadrukt dat de vraag de machthebbers van uw wijk betreft, verwijst u naar Godane, een nationale leider van Al Shabaab (CGVS, 09/10/14, p. 22). In het licht van deze vaststelling is het uiterst merkwaardig dat u, geconfronteerd met de naam van een lokale machtsfiguur in Hodan, plots diens naam herkent en kan aangeven dat hij tussen 1996 en 2014 aan de macht was in uw wijk (CGVS, 09/10/15, p. 23).

Nog in verband met de machthebbers in uw wijk stelt u in het gehoor bij het CGVS dd. 9 november 2014 dat Al Shabaab aan de macht was in Hodan en dat ze in 2013 weg waren (CGVS, 09/10/15, p. 25). Naar aanleiding van het gehoor bij het CGVS dd. 20 april 2015 verklaart u niet meer te weten of Al Shabaab wel de macht had in Hodan. Ze zouden er wel aanwezig zijn geweest maar ze zouden er geen basis hebben gehad. U blijkt evenmin te kunnen aangeven in welke periode ze er aan de macht waren (CGVS, dd. 20/04/15, p. 5-6). U stelt dat Al Shabaab wel een basis had in Tarabuunka en dat ze nog aanwezig waren toen u in juli 2012 vertrok uit Hodan. Uit informatie blijkt echter dat Al Shabaab in juni 2011 verdreven werd vanuit Hodan. Inzake Al Shabaab moet daarnaast worden vastgesteld dat u behalve Godane geen enkel ander lid van Al Shabaab kent. In dit verband stelt u enkel dat ze allemaal slecht zijn en dat het er honderd zijn (CGVS, dd. 09/10/14, p. 25). Met betrekking tot Godane komt u niet verder dan de stelling dat hij Ahmed zou heten en dood zou zijn (CGVS, 09/10/14, p. 22).

Ook met betrekking tot de controle over Dayniile waar u tussen juli 2012 en 13 mei 2014 zou hebben verbleven, blijft u vaag en stelt louter dat de overheid er de macht in handen had. Wie aan het hoofd stond van het district blijkt u niet te weten (CGVS, dd. 20/04/15, p. 16).

Daarnaast kan ook uw kennis met betrekking tot gebeurtenissen in Hodan en Dayniile niet overtuigen. Gevraagd naar gerichte aanslagen op personen verklaart u hiervan gehoord te hebben maar niet te weten wie er omkwam en wanneer dit gebeurde (CGVS, dd. 20/04/15, p. 6). Aangezien u zelf geen duidelijkheid kon verschaffen, werd u gevraagd of er ooit aanslagen waren in Hodan op overheidsmensen. U verklaart daarop dat uw broer vermoord werd omdat hij voorstander was van de overheid. Toen de vraag opnieuw gesteld werd of u ooit hoorde van aanslagen op overheidspersonen in Hodan, verklaart u het zich niet te kunnen herinneren of er aanslagen op overheidspersonen waren (CGVS, dd. 20/04/15, p. 7). Uit informatie blijkt dat Abdi Mohamed Dhabaney, districtscommissaris van Hodan in 2009 het doelwit was van een bomaanslag die hij ternauwernood overleefde en waarbij drie burgers werden gewond. Er werd u eveneens gevraagd of u zich belangrijke bezoekers of bezoek van machtige mannen aan Hodan en uw wijk African Village kon herinneren. U verklaart dat ze bij u

thuis niet kwamen en dat u verder niet op de hoogte was van belangrijke bezoekers (CGVS, dd. 20/04/15, p. 7). Uit informatie blijkt dat Sheikh Sharif Sheikh Ahmed toenmalig president van Somalië in oktober 2011 met een delegatie een bezoek bracht aan de recent veroverde gebouwen van African Village. Inzake belangrijke veiligheidsincidenten in Dayniile, waar u van juli 2012 tot mei 2014 woonde, verklaart u gehoord te hebben dat er geschoten werd, dat er explosies waren en dat er mensen waren die omkwamen maar u weet niet wat er allemaal exact gebeurde. Wanneer er vervolgens werd geïnformeerd naar aanvallen op overheidsgebouwen in Dayniile verklaart u hiervan niet op de hoogte te zijn (CGVS, dd. 20/04/15, p.15). Uit informatie blijkt dat op 31 december 2013 het politiestation van Dayniile aangevallen werd. Verder blijkt uit informatie dat op 15 februari 2014, een paar maanden voor uw vertrek uit Dayniile, Al Shabaab een zware aanval inzette op een overheidsbasis in Dayniile. Ook grote bomaanslagen in Dayniile kon u niet situeren in tijd of ruimte (CGVS, dd. 20/04/15, p. 15) terwijl uit informatie blijkt dat er op 27 december 2013 een bom geplaatst werd in een cafetaria waarbij ten minste tien personen omkwamen. Er werd een kopie aan uw administratief dossier toegevoegd van de informatie waarop het CGVS zich baseert. Uit voorgaande kan besloten worden dat uw kennis met betrekking tot belangrijke gebeurtenissen in Dayniile evenmin kan overtuigen.

Ten slotte geeft u blijk van enige kennis inzake de districten van de stad Mogadishu maar toen u gevraagd werd om de districten die aan de zee liggen op te sommen verklaart u enkel Hamarweyne te kennen. Gevraagd of dit het enige is verklaart u die buurten niet te kennen (CGVS, dd. 09/10/14, p. 12). Dat u daarbij Dharkenley, Wadajir, Waberi, Hamar Jajab, Shangaani, Abdul Aziz en Karaan niet vermeldt is opmerkelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hodan gelegen in de stad Mogadishu en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw vluchtmotieven voor de DVZ in strijd zijn met uw beweringen tijdens het gehoor op het CGVS. Ook uw opeenvolgende verklaringen voor het CGVS blijken op een aantal punten incoherent. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw broer voor het presidentiële paleis werkte en dat hij daarom vermoord werd door Al Shabaab. Voor de DVZ stelde u ook dat Al Shabaab u opbelde en eiste dat u uw activiteiten op de markt zou stopzetten. U zou ook een dag opgesloten zijn waarna u kon ontsnappen. U dook onder maar Al Shabaab wist u te vinden en ze bedreigden u telefonisch dat u diende te trouwen met één van de leden ofwel zou u de doodstraf krijgen (DVZ, vragenlijst dd. 22 mei 2014, vraag 5). Uw verklaringen bij het CGVS dd. 9 oktober 2014 stroken hiermee echter helemaal niet. Over uw broer beweerde u dat hij in een restaurant, De Grote Lepel, werkte en dat u niet wist waarom hij vermoord werd (CGVS, dd. 09/10/14, p. 14 en p. 26). U stelde eveneens dat u een bom vond op de markt en dat u deze informatie doorgaf aan de politie. De dag erna zou u opgebeld en bedreigd zijn door Al Shabaab (CGVS, dd. 09/10/14, p. 26). Later werd u opgepakt toen Al Shabaab uw huis binnenviel. U werd opgesloten en ter dood veroordeeld door Al Shabaab (CGVS, dd. 09/10/14, p. 26). Na 3 dagen kon u er ontsnappen toen het kamp aangevallen werd (CGVS, dd. 09/10/14, p. 27).

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er eveneens een belangrijke tegenstelling is tussen het gehoor dd. 9 oktober 2014 en het gehoor dd. 20 april 2015 die u bij het CGVS aflegde. Naar aanleiding van het gehoor dd. 20 april 2015 verklaart u twee dagen nadat u de bom ontdekte te zijn opgepakt door Al Shabaab (CGVS, dd. 20/04/15, p. 12). Deze stelling valt onmogelijk te rijmen met uw verklaringen tijdens het tweede gehoor voor de Commissaris-generaal waarin u stelt dat u uw moeder drie dagen na het telefoongesprek met Al Shabaab inlichtte over de gebeurtenissen (CGVS, dd. 09/10/14, p. 26). Geconfronteerd met de tegenstellingen met het DVZ gehoor verklaart u dat het inderdaad mogelijk is dat u iets anders vertelde omdat u angstig was in het begin en dat dit mogelijk niet overeenkomt met wat u nadien zei. U verklaart dat de tegenstellingen tussen de gehoren bij het CGVS mogelijk te verklaren zijn door een verkeerde vertaling of omdat er niet genoeg tijd was (CGVS, dd. 20/04/15, p. 19). Deze kunnen echter onmogelijk als afdoende verklaringen worden aanzien. Te meer daar u eerder tijdens de asielprocedure op geen enkele moment enige melding maakte van vertalingsproblemen. Deze tegenstellingen ondermijnen uw persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke

omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 9 oktober 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor geconfronteerd met het feit dat er getwijfeld werd aan uw nationaliteit en dat u eerlijk diende te zijn (CGVS, dd. 9/10/2014, p. 17-18). Aan het einde van het gehoor bij het CGVS dd. 9 oktober 2014 werd u zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en afkomst. U werd er op gewezen dat het belangrijk is dat u zoveel mogelijk informatie diende te geven en dat u de waarheid diende te vertellen. U diende zicht te geven op uw werkelijke nationaliteit en eventuele eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Toen er gesteld werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde streek van herkomst en uw Somalische nationaliteit en toen nogmaals gevraagd werd om de waarheid te vertellen stelde u dat u een vrouw was die niet veel mocht en die vaak thuis was. U stelt dat u niet liegt over de situatie en dat u eigenlijk over politiek niet al te veel weet. Het maakte u ook verder niet uit of u al dan niet een status zou krijgen (CGVS, dd. 09/10/2014, p. 23).

Tijdens het gehoor van 20 april 2015 werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat er twijfel was dat u afkomstig bent uit de door u beweerde streek in Somalië, dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten en dat u pas voor de komst naar België uit Somalië bent vertrokken. U werd tijdens het gehoor uitgelegd dat u een correct zicht diende te bieden op uw werkelijke nationaliteit en eventuele andere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U verklaart dat u altijd thuis gebleven bent en dat u niet weet wat te zeggen hierop. U verklaart eveneens dat u vandaag veilig bent en dat het niet uitmaakt of u al dan niet een vergunning krijgt, dat u het toch zal volhouden. Gevraagd of u dus blijft bij uw verklaringen verklaart u dat u van Mogadishu afkomstig bent en dat u vertelde wat u wist (CGVS, dd. 20/04/15, p. 18). U kreeg nogmaals de kans om de waarheid te vertellen en er werd gevraagd of u eerst ergens elders woonde. U verklaart dat dit niet het geval is (CGVS, dd. 20/04/15, p. 19).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan als volgt:

“II. 1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming.

De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. Verwerende partij hecht geen geloof aan de Somalische nationaliteit van verzoekende partij:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.”

En

“Vooreerst blijkt uit uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS dd. 9 november 2014 en het gehoor bij het CGVS dd. 20 april 2015 dat uw kennis van het Somalische clansysteem beperkt is. Zo blijkt u, gevraagd naar de meerderheidsclans in Somalië, slechts drie van deze clans te kennen nl. Hawiye, Darod en Isaaq (CGVS, dd. 20 april 2015, p. 16-17). Uit informatie van het CGVS blijkt dat de Somalische meerderheidsclans Dir, Isaaq – waarover twijfel bestaat of ze al dan niet tot de Dir behoren – Darod en Hawiye zijn. Gezien het belang van het clansysteem in de Somalische maatschappij is het uitermate vreemd dat u slechts drie van de vier meerderheidsclans blijkt te kennen. Ook wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd wat u bedoelt met de vier grote stammen binnen de 4.5-formule komt u niet verder dan te stellen dat het mogelijks Hawiye of Habr Gedir betreft (CGVS, dd. 20 april 2015, p. 17).”

Verwerende partij stelt aldus dat er geen geloof kan worden gehecht aan de Somalische nationaliteit van verzoekende partij omdat zij niet alle grote clans in Somalië zou kennen.

Nochtans heeft verzoekende partij bijzonder veel informatie hieromtrent gegeven tijdens haar gehoor:

[citaat CGVS-gehoorverslag 2, stuk 6, p. 3-4]

Verzoekende partij is vanaf het begin erg duidelijk geweest over haar identiteit, nationaliteit, clan en woonplaats.

Daarnaast geeft verzoekende partij specifiek informatie over gebeurtenissen in haar regio die enkel mensen die er effectief gewoond hebben kunnen kennen:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 5]

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij een jong meisje was die voornamelijk een huisvrouw was. Van de politieke toestand in het land of andere belangrijke gebeurtenissen was zij niet op de hoogte. Dat heeft zij ook aangegeven tijdens haar asielgehoor:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 7]

De details die verzoekende partij vertelde tijdens haar gehoor, tonen aan dat wij weldegelijk van Somalië afkomstig is. Verwerende partij heeft ervoor gekozen om te fixeren op de vragen die verzoekende partij niet kon antwoorden en houdt in de bestreden beslissing geen enkele rekening met de antwoorden die verzoekende partij wel kon geven. Deze antwoorden en informatie kon zij onmogelijk verschaffen indien zij niet effectief van Somalië afkomstig is en de situatie er niet zelf beleefd zou hebben. Verzoekende partij wenst hieronder enkele voorbeelden te geven:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 9]

En

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 14]

En

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 16]

En

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 17]

En

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 17]

Verwerende partij verwijst niet naar al deze antwoorden in informatie die verzoekende partij tijdens haar asielrelaas aan verwerende partij vertelde.

Op het einde van het gehoor stelde de protection officer dat hij twijfels had over de afkomst van verzoekende partij. Zij heeft hier zeer duidelijk het volgende op geantwoord:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 18]

Verzoekende partij heeft er alles aan gedaan om aan te tonen dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is. Zij heeft naar haar beste vermogen trachten te antwoorden op alle vragen van verwerende partij. Verwerende partij heeft geopteerd te fixeren op de enkele vragen waarop verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven en op vermeende tegenstrijdigheden.

Verzoekende partij heeft weldegelijk – haar profiel als jonge Somalische vrouw in aanmerking nemende – aangetoond van Somalische afkomst te zijn.

II.1.4. Ook de problemen die zij gekend heeft met AL Shabaab heeft zij uitvoerig uiteen gezet tijdens haar gehoor.

Verzoekende partij werd gedwongen te huwen met een van de leden van Al Shabaab of de doodstraf te ondergaan. Dit is dan ook de reden waarom zij Somalië verlaten heeft, omdat zij vreesde voor haar leven.

Verzoekende partij kan dus onmogelijk terugkeren naar Somalië en meent dan ook dat haar dossier minstens opnieuw ten gronde moet beoordeeld worden door verwerende partij in het licht van bovenstaande.

II.1.5. Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal beschikt de Raad over een volheid van rechtsmacht, zodat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, hij moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

2.3. De Raad acht in navolging van de Commissaris-generaal de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk, zodat verzoekster evenmin de aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt en hierdoor wordt haar internationale bescherming geweigerd. De kennis van verzoekster van het Somalische clansysteem en van de clan waartoe zij behoort is beperkt en lacunair. Haar zeer vage en ontoereikende verklaringen over de machthebbers en recente gebeurtenissen in de districten Hodan en Daynile overtuigen niet. De kennis van de districten in Mogadishu wordt ondermijnd doordat verzoekster over slechts één ervan kan verklaren dat dit aan de zee ligt. *In casu* wordt vastgesteld dat verzoekster haar beweerde Somalische nationaliteit noch op basis van overtuigingsstukken, noch op basis van overtuigende verklaringen aannemelijk maakt. Bovendien kan er geloof gehecht worden aan haar asielaanvraag, omwille van talrijke frappante tegenstrijdigheden die haar verklaringen bevatten.

2.4. Bij de beoordeling van deze motieven en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoekster, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met verzoeksters aangehouden profiel. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoekster van feitelijke gegevens die behoren tot haar onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoekster daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5. Uit het gehoorverslag, zoals ook opgenomen in het verzoekschrift, blijkt dat verzoekster geen kennis heeft van de Dir clan, één van de vier grote clans in Somalië. In het verzoekschrift voert verzoekster verder aan dat zij als jonge Somalische vrouw die voornamelijk huisvrouw was niet op de hoogte was van de politieke toestand in het land of andere belangrijke gebeurtenissen. Verzoekster gaat evenwel voorbij aan het feit dat zij verklaart dat zij geboren is in 1993 en dat zij eenentwintig jaar oud was wanneer zij stelt Mogadishu te hebben verlaten. Hoe dan ook dient erop gewezen te worden dat ook van een jong volwassen persoon redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij in staat is om op een correcte en coherente wijze te vertellen over haar regio van herkomst en de dagdagelijkse activiteiten en levenswijzen die zij en haar omgeving daar hadden. Verzoekster brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat zij te lijden heeft aan geheugen- of andere problemen die haar zouden verhinderen dergelijke correcte en coherente verklaringen af te leggen, over geografische kennis, kennis van vooraanstaande personen van de regio waar zij zou gewoond hebben, alsook van de veiligheidssituatie in de beweerde regio en besef van het dagelijkse leven aldaar.

Ten aanzien van de kritiek dat enkel de elementen in haar nadeel in de beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de Commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de asielzoeker in de bestreden beslissing op te nemen. Het herhalen van haar verklaringen en de stelling dat deze met de werkelijkheid overeenstemmen, kan dan ook niet aangenomen worden als een dienstig verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing.

2.6. Rekening houdend met het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekster er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad gevalideerd en hernomen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP